

Leszek Gajewski, Irena Kutylowska

Tyszowce, woj. zamojskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 72

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TYSZOWCE
woj. zamojskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Leszek Gajewski i mgr Irena Kutylowska. Finansował AOBK w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe z II okresu epoki brązu /B1 wg Reineckego/.

Pole kurhanowe znajduje się na pastwiskach gromadzkich, na piaszczystych wzniesieniach, po prawym brzegu Huczwy. Zbadano dwa kopce, z których jeden okazał się nasypem nowożytnym w sąsiedztwie osady kultury trzcinięckiej. Drugi, częściowo uszkodzony przez wkop strzelecki, zawierał pochówek należący do kultury trzcinięckiej. Kopicz został usypany na miejscu, gdzie znajdowały się osady neolityczne.

Materiały w zbiorach ZA UMCS.

Badania będą kontynuowane ze względu na zagrożenie pracami ziemnymi.

WAGANOWICE, gm. Siemniki
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne,
Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Krakowie

Badania prowadzili dr Adam Krauss i mgr Marcin Biborski. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie i Konserwator Zabytków Archeologicznych. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa z epoki brązu, okresu wczesnośredniowiecznego i średniowiecznego.

Stanowisko leży na południowym stoku wzniesienia opadającego ku rzece Szreniawie. Odkryto je w czasie przebudowy wiejskiej drogi i przebadano na jej poboczach. Odkryto i zabezpieczono 22 obiekty. Ze względu na ratowniczy charakter badań uchwycono jedynie profile jam oraz wyeksplorowano częściowo ich wypełniska.

Spośród 13 jam kształtu trapezowego, pochodzących z I i II okresu epoki brązu, najciekawszą okazała się oznaczona nr 11. Była to ziemianka o średnicy 320 cm, głębokości do 240 cm, z dwiema niszami i paleniskiem